

KRAJNOVIĆ, Bogdan
Former Yugoslavia Witnesses Documentation Project
Serbian
RG-50.585*0003

Box 1, Tape 1

U ovom intervjuu Bogdan Krajnovic govori o pocetku Drugog Svetskog Rata kada je madjarska vojska usla u njegovo selo i o vremenu koje je proveo u logoru kao decak takodje pominjuci I smrt njegove majke u logoru. On govori o uslovima za zivot u logoru koji su bili narocito teski za decu od kojih je veliki broj umro u logorima. On se fokusira na veliku pomoc Srpske Pravoslavne Crkve koja je uspela da oslobodi decu i stare ljude iz kampova.

[01:] 00:31:00 – [01:] 11:10:09

Bogdan Krajnovic pocinje razgovor tako sto kaze da je rođen 1933. godine u Lickom Sitluku, opstina Gospic (u sadasnjoj Hrvatskoj); on govori o pocetku rata 1941. godine I mobilizaciji ljudi koja je usledila dodajuci da su njegovog oca vratili nazad jer je bio previse star da bi se prikljucio vojsci ali da je njegov brat otisao u vojsku; govori o Madjarsko-Jugoslovenskom prijateljstvu koje je postojalo do formiranja nezavisne Hrvatske nakon cega je madjarska vojska okupirala Srbiju 1941. i odmah bez sudjenja ubila lekara Jevreja, svestenikovog sina I coveka koji je osudjen za ubistvo jednog Madjara; kaze da je dobosar iz sela izvestio svih 2000 mestana da se spakuju i napuste svoje domove zato sto ce se Madjari useliti; opisuje tezak put do prvog logora tokom kojeg su neki ljudi umrli ukljucujuci njegovu kumu.

[01:] 11:10:10 – [01:] 20:40:15

On prica o njihovom dolasku u Jugovicevo koje je bilo nekadasnji aerodrome Jugoslavije (sadasnja kasarna Majevisa) gde su ili smesteni; kaze da nije bilo mucenja u Jugovicevu i das u logorasi mogli da kupe hranu od trgovaca iako sui m davali hranu tri puta dnevno vojnici; kaze da je posle sest nedelja oko 80% mestana iz njegovog sela otislo u Srbiju sa garantnim pismom od njihovih poznanika a da je preostalih 20% ili otislo u logor u Nac Kanjizu (u sadasnjoj Madjarskoj) ili, ukljucujuci njega, su bili poslani u stocnim vagonima u logor u Sarvaru; opisuje teske uslove u stocnim vagonima u kojima su putovali dva dana bez mogucnosti da izadju, jedu ili piju i potpuno zatvoreni; govori o fabric koja je pretvorena u logor Sarvar govoreci da je tamo bilo vrlo hladno tokom zime i da je hrana bila uzasna; seca se smrti svoje majke u logori 1941. godine uzrokovane teskim uslovima za zivot u logoru i kaze kako mu nije bilo dozvoljeno d aide na njenu sahranu zakljucujuci da je ovo bilo najteze vreme za njega.

[01:] 20:40:16 – [01:] 31:29:13

On govori o teskoj zimi u Sarvaru gde je mnogo dece umrlo osvrcuci se na ulogu Srpske Pravoslavne Crkve koja je slala pakete sa hranom i odecem zatvorenima; pominje episkopa

Irineja Cirica koji je pregovarao sa madjarskim vlastima i uspeo da oslobodi oko 3500 dece iz kampa ukljucujuci njega i dodaje das u Cirica kasnije maltretirali jugoslovenski komunisti govoreci da je on saradjivao sa Madjarima; kaze da ljude nisu ubijali u logorima iako su neposlusne slali u zatvor unutar logora nazvan "buvara" jer je ceo logor bio prepun buva i vasaka; opisuje Uskrs kada su vlasti Srpske Pravoslavne Crkve dosle u logor i uzele decu koja su kasnije rasporedjena porodicama da brinu o njima do oslobodjenja; kaze da je on bio izuzetno slab i malaksao i da je isto tako morao da ponovi prvi razred; dodaje da je 1944. njegova sestra dosla dag a poseti i odvela ga kod nje da zivi jer je porodica kod koje je bio smesten njega ostavila da spava sa stokom u stali; kaze da je ziveo sa sestrom u selu Farkata blizu Sehes Fejvara (u sadasnjoj Madjarskoj) gde su ostali dok ih Crvena Armija nije oslobodila 1944. godine.

[01:] 31:29:14 – [01:] 37:26:15

On prica opet o pocetnoj komandi svim mestanima sela da napuste svoje domove I kako su svi zdravi muskarci izmedju 16 i 60 godina odvedeni u fabriku secera u Staroj Crvenki blizu njihovog sela (u sadasnjoj Srbiji) gde su neki od njih muceni; kaze da je u Sarvaru svaki dan izmedju 2 i 10 coveka umrlo dodajuci da je u logoru bilo oko 9000 ljudi od kojih je oko 800 umrlo narocito 1941. godine; pominje opet da je Srpska Pravoslavna Crkva mnogo doprinela oslobodjenju i pomoci ljudima u logoru.